

Педагогічне спостереження і діагностика виявили ряд проблем, пов'язаних з сучасним поколінням студентів, які не мають прямого відношення до досліджуваної дисципліни і також вимагають зміни ролі викладача:

- відсутність у студентів досвіду діяльності в системах електронного навчання (труднощі з отриманням облікових записів, навігації в електронному курсі);
- побоювання комунікації в електронному інформаційно-освітньому середовищі на відміну від соціальних мереж;
- інформаційне середовище дає студентам весь обсяг дисципліни в структурованому вигляді, це викликає невпевненість в освоєнні;
- крайній ступінь старанності, очікування вказівок викладача щодо того, до якого елемента звертатися і в аудиторії, і при самостійній роботі вдома;
- відсутність проявів творчості, креативності;
- відсутність допитливості, інтересу до елементів, що не оцінюються, виконання тільки тих елементів, які оцінюються;
- звернення до теоретичного матеріалу після невдалої спроби виконання завдання, тесту;
- індивідуалізація («чую викладача, тільки коли він звертається до мене»).

В. М. Бутенко

САМОМОТИВАЦІЯ – ОСНОВНИЙ СТИМУЛ СУЧАСНОГО НАВЧАННЯ

Приєднання України до європейського освітнього простору зменшило аудиторну компоненту в структурі навчального навантаження студента.

Запровадження дистанційної та змішаної освіти стало актуальним при навчанні у ЗВО, що тісно співпрацюють з низкою виробничих підприємств та прагнуть вдало поєднати класичні та прогресивні методи освіти. Обсяг частини аудиторних занять буде вивчатися студентом на виробництві при залученні особливого персоналу. Однак невідома мотивація такого персоналу до якості освіти та пріоритету освітніх цілей сприяння набуттю компетенцій студентів перед розширенням виробничих результатів роботи. Також не зазначається фінансова компонента оплати праці такого персоналу за додаткове навантаження й остаточно не визначені критерії оцінки якості роботи та процедури відбору та призначення осіб на таку роботу.

Основний висновок від впровадження дуальних технологій – це зменшення впливу формуальної функції викладача, значне збільшення

впливу виробничих обставин та системи операційних, виробничих умов на розподіл часу між працею та навчанням студента за дуальною освітою.

Дуальна технологія зменшує аудиторне спілкування студента з викладачами у ЗВО, крім того, ще й збільшує частку самостійності роботи студента. Все це зменшує формувальну функцію викладача. Отже, залишається єдиний стимул мотивації до навчання – майбутнє кар'єрне зростання, самоорганізація. Це залишається майже єдиним організатором навчання. Однак зменшення ролі викладача підвищить роль виробництва, яке може, за певних умов, бути обмеженням для вивчення та застосування нових технологій, стимулювати використання існуючих, досить часто не-прогресивних технологій, але які є у виробничого підрозділу, на базі якого проводиться виробниче навчання дуальної освіти. Зменшення вартості освіти знову переводить науково-педагогічних працівників не до інтенсифікації особистого зростання, а до екстенційного збільшення випуску фахівців, і, як наслідок, відставання таких ЗВО від провідних (рейтингових) ЗВО України, не кажучи вже про передові країни решти світу. Це спричиняє скептичні припущення аналітичного аналізу та логічні висновки щодо перспектив застосування дуальної освіти без суттєвої зміни менеджменту такого навчання.

Поряд з зазначеними скептичними прогнозами впровадження технологій поєднаної з виробництвом освіти є невеликий ряд переваг. Головним стимулом такого запровадження є оптимізація навчальних витрат поєднання освіти й виробництва та доступність освітніх послуг.

В. П. Лисечко, О. С. Жученко

ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ПІДГОТОВКИ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ КАРАНТИННИХ ОБМЕЖЕНЬ

Сучасні умови карантинних обмежень, в яких опинилась в тому числі і освітня галузь, потребують суттєвих змін в підходах до постановки та вирішення завдань з підготовки фахівців. Вирішення цих завдань дає можливість підвищення конкурентоспроможності випускників закладів вищої освіти (ЗВО), і, як наслідок, покращення конкурентоспроможності самих ЗВО. Цими завданнями, перелік яких не є вичерпним, виступають [1]:

1. Трансформація підходів до забезпечення навчального процесу науково-педагогічних працівників (НПП), які мають полягати не лише в зацікавленості самих викладачів до підвищення якості освітніх послуг, що вони надають, але і у мотивації НПП до саморозвитку.

2. Перехід здобувачів вищої освіти у розряд осіб, які бажають отримувати освіту, тобто зміна в підході до навчального процесу тих, хто навчається: студентів, слухачів, курсантів тощо.